

Nar, og i Parentes vil jeg bemærke, at selv om de saa med en daarlig Lov at gøre ville de dog, naar de i nogle Nar have haft at gøre dermed, saa noget godt ud deraf. Det bedste Forsvar for Alderdomsunderstøttelsesloven er netop, at den blev givet de kommunale Raad i Hænde; de sidde og praktisere med den, og saa gaar det nogenlunde. Nu have de kommunale Raad i mange Nar sykket med Skatteligning, og jeg tror, man kan sige, at den Lov, de have haft at gaa efter, er meget mangelfuld. Hvad der siges om Formue- og Lejlighedsbestatning i Loven er ikke farlig meget, og det har vist sig mange Steder, at man er gaaet løjerligt frem. Man har sagt: naar Peder Madsen skal give 5 Kroner, saa skal Naboen, der er lige saa god, give det samme, og en tredje, der er lidt bedre, skal give 8, men uden at der er givet nogen videre Begrundelse deraf. Men i de fleste Tilfælde have de dog arbejdet sig frem til at naa til fornuftige Regler for deres Paaligning. I mange Amter er man naaet til saa fortrinlige Regler, at de knap kunne tænkes bedre, retfærdige og lige i enhver Henseende. Jeg skal saaledes nævne, at man i Vestjylland paaligner Stat-ten efter den Regel, at Arbejdsindtægt bliver sat til 2, Embedsindtægt til 3 og Formueindtægt til 4, thi der er jo betydelig Forskel paa disse 3 Indtægter, og denne Forskel er sat ind i Skattevedtægterne. Det er blevet praktiseret, vel ikke til Tilfredshed for alle Menneſter — thi i Stattepoſtmaalet er det jo saaledes, at de, der skulle betale, altid ere utilfredse — men det er dog saaledes, at Folk maa sige, at det i Virkeligheden er fornuftige Regler. Jeg tror derfor, at de kommunale Raad, der efterhaanden have arbejdet sig op til at saa bedre og bedre Regler for deres Paaligning, netop nu ere modne til at tage mod en Stat, som den foreslaaede. De ville ogsaa derved blive endnu dygtigere, saa at Forslaget sikkert vil blive brugt paa en god Maade.

Jeg skal ikke her dvæle ved Forslagets enkelte Punkter, det vilde føre for vidt. Vi kunne sikkert gennemgaa Forslaget bedre punktvis i Udvalg end her ved en 1ste Behandling. Jeg skal kun nævne nogle saa Ting. Der er her indført tvungen Selvangivelse, dog ikke for de mindste Indtægter eller de mindste Formueſatſer. Deri mener

jeg, at den høitærede Minister har handlet ret, thi de Folk, der have de smaa Indtægter og Formuer, ere, som han bemærkede, daarligt i Stand til at komme med en virkelig Selvangivelse. I øvrigt kan der jo ikke siges saa lidt for og imod tvungen Selvangivelse. Jeg helder nu til deres Mening, der mene, at man bør gaa til en saadan. Der kan dog ogsaa siges adskilligt derimod. Jeg har hørt nævne — ærede Medlemmer have sikkert ogsaa hørt det eller maaste selv tænkt sig det — at naar Folk skulle angive deres Formue, kan det i mange Tilfælde være vanskeligt for en Mand at angive, hvad hans Ejendom skal sættes til, han ved ofte ikke, hvad hans Ejendom i det hele er værd. Det er jo nemlig tit saa, at en Mand har et helt andet Begreb om sin Ejendoms Værd end andre Menneſter. Naar der til denne tvungne Selvangivelse er knyttet Bestemmelser om Afleggelse af Ed og Straf for Mened, kunde det dog maaste nok være værd at overveje, om man ikke i Stedet for de mange Edsaffælgelser kunde gaa til en Erklæring paa Tro og Love med særlig Straf for falsk Erklæring. I det hele taget skal man ikke sætte Eder alt for ofte ind i Lovene, thi er der noget Misbrug, man skulde se at undgaa, er det Misbrug med Afleggelse af Ed. Det er blot noget, jeg henſtiller til Overvejelse her og i Udvalget; jeg tror, det er Overvejelse værd. Naar det staar enhver Mand frit for at møde med Selvangivelse, er Faren mindre ved disse Edsaffælgelser, men ved tvungen Selvangivelse bliver Faren for Misbrug af Ed større.

Hvad vil det nu koste at gennemføre denne Stat? Det er vel ikke saa nemt at sige det. I 1870 bevilgede man 75,000 Rigsdaler til Indkomſtſkattens Gennemførelse. Den Gang var det alene en Indkomſtſkat; men det kan vel ikke blive ſynderlig dyrere, fordi der her ogsaa er en Formueſkat. Indkomſtſkatten var den Gang $2\frac{1}{2}$ pCt., alſaa dobbelt saa stor som her foreslaaet. Hvad i øvrigt Skattens Størrelse angaar, anser jeg det for heldigt, at man ikke ſtrafs gaar til en stor Stat. Denne Ytring kan maaste skurre i enkelte Øren, maaste ikke her i Salen, men uden for denne; thi mange Menneſter mene, at man ſtrafs ſkulde tage en stor Stat. Jeg har hørt Folk ſige, at man ſkulde jævne alle andre Statter og